







متولد ۱۳۷۰.

۱۳۹۵. کارشناسی نقاشی، دانشگاه هنر تهران.

نمایشگاههای گروهی:

۱۴۰۴ ـ پروژههای یافته / [زنان شاهنامه]، نمایشگاه گروهی، گالری یافته، تهران.

۱۴۰۳ . پروژه دات ۵۱ / [بدن و خیال]، نمایشگاه گروهی، گالری سرای، تهران.

۱۴۰۲ . قهرمان، نمایشگاه گروهی، استودیو ابر و گالری دستان، تهران.

۱۴۰۰ ـ نمایشگاه دو نفره نقاشی، گالری محسن، تهران.

۱۳۹۹ ـ اییزود ۰۶، نمایشگاه گروهی، گالری محسن، تهران.

۱۳۹۸ . اییزود ۴۰، نمایشگاه گروهی، گالری محسن، تهران.

۱۳۹۵. منتخب نسل نو، نهمین دوره، نمایشگاه گروهی، گالری شیرین، تهران.

نينوارهها:

۱۳۹۶ . مسابقه هنری ورسوس، سومین دوره، خانه هنرمندان ایران، تهران.

۱۳۹۶ . جشنواره هنری دانشجویی ژکال، دومین دوره، گالری ملت، تهران.

۱۳۹۵ ـ جشنواره هنری دانشجویی ژکال، نخستین دوره، گالری ملت، تهران.

۱۳۹۴ . هفته نقاشی تهران، تهران.

۱۳۹۳ ـ مسابقه هنری ورسوس، نخستین دوره، خانه هنرمندان ایران، تهران.

جواد

۱۳۹۵ ـ رتبه سوم در نخستین دوره جشنواره نقاشی ژکال، تهران.

نمایشگاههای بینالمللی (آرتفرها) ،

۱۴۰۱ ـ آرت فر کانتمپرری استانبول، به همراه گالری محسن، استانبول، ترکیه.

۱۴۰۰ ـ آرت فر کانتمیری استانبول، به همراه گالری محسن، استانبول، ترکیه.

این مجموعه جستوجویی است درباره نور و تاریکی؛ جستوجویی که برای من همیشه بخش جداییناپذیری از نقاشی بوده است. جستوجو برای درک لایههای مدفون شده ذهن، برای شروع بازیهای جدید و انجام چالشهای جدید. در این مجموعه، در طی زمانی که اولین نقاشی شروع شد تا آخرین نقاشی، مسیری را طی کرده ام همراه با از دست دادن و دیدن روایاتی از آغاز زمانی که زندگی کردم تا حال.

انگار میلیونها سال از ابتدای تاریخ تا پایان جهان ناظر بوده ام؛ ایستاده بودم و میدیدم که آنچه تناور مینمود، نسیمی شد و برباد رفت.

مهسا نوری

اگرچه مجموعه «در اعماق تاریکی» اولین نمایش انفرادی مهسا نوری است. اما مجموعههای پیشین او که در نمایشگاههای گروهی به نمایش درآمدهاند، برای مخاطب پیگیر هنرهای تجسمی ناشناخته نیست. از اولین مجموعه به نمایش درآمده او در سال ۹۸ تا این مجموعه، همراه با تغییرات ژرف در جامعه، نقاش جوان سیر تحول و تطوری درونی را نیز پیموده که تأثیر آن بر آثار هنریاش آشکار است.

در مجموعههای پیشین مهسا، بدن زنده بهسان موضوعی برای پژوهش نقاش، در موقعیتهای مختلف و با ژستهای متفاوت، مبنای دیداری آثار را شکل میداد، کشوقوس بدنها، جایگیری آنها در ترکیب بندی نقاشی و کنش فیگورها بیش ازهر چیز دیگر در آثار به چشم میآمد. به تدریج در آثار مهسا، مجسمههایی به تصویر کشیده شدند که در نهایت در مجموعه (در اعماق تاریکی)) به مهمترین فیگور آثار بدل شدند. گویی بدنهای زنده در نقاشی، جای خود را به مجسمههایی سنگی و منفعل دادهاند.

(پتریفیکیشن / Petrification) سنگشدگی (فرایندی است که در طی آن بدن زنده به حجمی غیرزنده و سنگی بدل میشود. در مجموعه (در اعماق تاریکی)) این فرایند هم در معنای لغوی، یعنی تبدیل گوشت و خون به سنگ، و هم در معنای استعاری آن یعنی فلع شدن از شوک و منجمد شدن از ترس – یا چنان که در روان شناسی میگویند. فریز شدن – (Freeze response) رخ می دهد. گویی هنرمند در برابر تروما و رنجهای فردی و اجتماعی، واکنش فریز شدن یا مجسمهای شدن را انتخاب کرده و شخصیتهای آثارش از بدنی کنش گر به مجسمهای بیکنش بدل شده اند.

از سوی دیگر، در این تبدیل نوعی یادمانسازی و حفظ تجربه نیز به چشم میخورد، بدن بیدفاع و ناتوان از کنش، به مجسمه بدل میشود تا حضور یا خاطرهای را در گذر زمان نگهداری کند. به بیان دیگر، بدن سنگیشده در کارهای مهسا وارد وضعیت موزهای میشود، بدنی که از وضعیت زست بذیر و تاریخی خود حدا شده و در وضعیتی نمانش، منحمد و بیزمان قرار گرفته است.

در آثار مهسا، نور حضوری تعیین کننده دارد و مؤلفهای ساختاری است. نور و تاریکی در ادامه سنت نقاشانهای که از داوینچی آغاز شد و با کاراواجو و رمبرنت تداوم یافت، نه فقط بهعنوان ابزار ایجاد عمق، بلکه بهمثابه سازوکار شکل دهنده تصویر عمل می کنند. در این آثار، نور صرفاً روشن کننده فضا نیست. بلکه منطق سازمان دهنده ترکیب بندی است؛ عنصری که موقعیت فرمها، ریتم سطوح و جهت نگاه را تعیین می کنند.

برخلاف سنت کلاسیک که نور را عامل ظهور مقیقت یا حضور امر الهی میدانست. در نقاشیهای مهسا، نور از دل تاریکی برمیخیزد و خاستگاهی زمینی دارد. مسیرورود آن از شکافهای صغره. انعکاسش بر سطح آب و برخوردش با پیکرههای سنگی، ساختار فضایی آثار را شکل می دهد. تاریکی در این جا نه فقدان نور، بلکه بستری فعال است که امکان ظهور را فراهم می کند؛ همان گونه که در آثار کاراواجو، سایه بهاندازوی روشنایی در تعریف صحنه مؤثر است. نتیجه، فضایی است که در آن بیننده با فرایند تدریجی دیدن مواجه می شود — فضایی که در آن هر شکل از درون تیرگی پدید می آید و در مرز محو شدن باقی می ماند.

مريم راستى



Yellow Light 2025 Oil on Canvas 100 X 150 cm





Glass Horse I 2025 I Oil on Canvas I 100 X 150 cm



Into The Darkness I Oil on Canvas I 100 X 150 cm



Veiled I 2025 I Oil on Canvas I 100 X 150 cm





In The Depths Of Darkness I 2025 I Oil on Canvas I 100 X 150 cm





Self Portrait I 2025 I Oil on Canvas I 100 X 150 cm







Blue 2024 Oil on Paper 11 X 17 cm

Sunrise 2025 Oil on Cardboard 27.5 X 38.5 cm





Skin 2024 Oil on Paper 11 X 17 cm



Torso I 2024 I Oil On Canvas I 24 X 34 cm



Memorial Statue 2023 Oil on Canvas 114 X 178 cm





Sun I 2025 I Oil on Canvas I 117 X 180 cm



Untitled
2024
Oil on Paper
34 X 48 cm
25/0002000 T

Although "In the Depths of Darkness" is Mahsa Nouri's first solo exhibition, her previous series presented in group exhibitions—are not unfamiliar to audiences who follow the visual arts. From her first exhibited series in 2019 to this one, she has witnessed profound societal transformations and undergone an inner process of shift and transition, the impact of which is clearly reflected in her artistic works.

In Mahsa's earlier series, the living body served as the subject of the painter's exploration, forming the visual foundation of her works through various positions and gestures. The viewer's attention was captured by the tension and contortion of bodies, their placement within the composition, and the actions of the figures. Gradually, however, sculptures began to appear in Mahsa's paintings and eventually became the central figures in In the Depths of Darkness. It is as if the living bodies in her paintings have given way to stone, inert sculptures.

"Petrification" is a process in which a living body turns into a lifeless, stony mass. In "In the Depths of Darkness", this process unfolds both in its literal sense—flesh and blood turning into stone—and in its metaphorical sense, encompassing paralysis from shock and freezing from fear, or, as described in psychology, the freeze response. It is as though the artist, in the face of personal and social trauma and suffering, has chosen the reaction of freezing—or becoming statue-like—and her characters have transformed from active bodies into passive sculbtures.

On the other hand, within this transformation lies an act of memorialization and preservation of experience: the defenseless body, incapable of action, turns into a sculpture to retain a presence or memory through the passage of time. In other words, the petrified body in Mahsa's works enters a museological state—a body detached from its living and historical context, placed instead in a static, timpless, and exhibition, like condition.

In Mahsa's paintings, light plays a decisive and structural role. Continuing a painterly tradition that began with Leonardo da Vinci and was carried on by Caravaggio and Rembrandt, light and darkness function not merely as tools for creating depth but as mechanisms that generate the very structure of the image. Here, light is not simply an illuminator of space; it is the organizing logic of composition—the element that determines the placement of forms, the rhythm of surfaces, and the direction of the gaze.

Contrary to the classical tradition that viewed light as the revelation of truth or the presence of the divine, in Mahsa's paintings, light emerges from within darkness, possessing an earthly origin. Its path—entering through cracks in rocks, reflecting on the surface of water, and striking stone figures—shapes the spatial structure of the works. Darkness here is not the absence of light but an active field that enables emergence; just as in Caravaggio's works, shadow is as vital as illumination in defining the scene. The result is a space where the viewer encounters the gradual process of seeing—a space in which every form emerges from within obscurity and remains suspended at the threshold of disappearance.

Mariam Rasti

This series explores light and darkness—a pursuit that has always been an inseparable part of painting for me. It is a search for understanding the buried layers of the mind, beginning new games, and undertaking new challenges.

Throughout the time between the first and the last painting of this series, I have traversed a path filled with loss and with glimpses of narratives from the beginning of my life until now.

It is as though I have been a witness for millions of years—from the dawn of history to the end of the world—standing and watching as what once seemed enduring turned into a breeze and was carried away by the wind.

Mahsa Nouri

Mahsa Nouri

Born in 1991. Lives and works in Tehran.

Education

2016 BFA in Painting, Tehran University of Art.

Group Exhibitions

2025 Yafteh Projects / Women Of Shahnamehl, Group Show, Yafteh Gallery, Tehran, Iran. 2024 Det. Projects 01/1 Body And Imagination, Group Show, SARAI Gallery, Tehran, Iran. 2021 Hero, Group Show, Abar Studio and Dastan Gallery, Tehran, Iran. 2021 A Duo Painting Show, Mohsen Gallery, Tehran, Iran. 2020 Episode 06, Group Show, Mohsen Gallery, Tehran, Iran. 2019 Episode 04, Group Show, Mohsen Gallery, Tehran, Iran. 2019 Episode 07, Group Show, Mohsen Gallery, Tehran, Iran. 2016 Montakhabe- Nasler No, Group Show, Minth Edditon, Shirin Gallery, Tehran, Iran.

Festivals

2017 Versus Art Contest, Third Edition, Iranian Artists Forum, Tehran, Iran. 2017 Zhokal Students Art Festival, Second Edition, Mellat Gallery, Tehran, Iran. 2016 Zhokal Students Art Festivals, Frist Edition, Mellat Gallery, Tehran, Iran. 2015 Tehran Painting Week Festival, Tehran, Iran. 2014 Versus Art Contest, First Edition, Iranian Artists Forum, Tehran, Iran.

Awards

2016 Third Place in the First Edition of the Zhokal Painting Festival, Tehran, Iran.

Art Fairs

2022 Contemporary Istanbul, Mohsen Gallery, Istanbul, Turkey. 2021 Contemporary Istanbul, Mohsen Gallery, Istanbul, Turkey.





